

[Holm]

holdning til de rejste problemer, men vi har visse reservationer over for enkelte af forslagene.

### **Palle Simonsen (KF):**

Arbejdsministerens forslag om ændring af arbejdsformidlingsloven er jo et, kan man nok sige, teknisk meget kompliceret forslag, som det ikke er muligt at gå i detaljer med under denne første behandling. Men jeg vil godt sige om hovedsigtet i ministerens forslag, at vi gennemgående er positivt indstillet over for de ændringer, der er foreslået.

Forslaget om arbejdsløshedskassernes deltagelse i arbejdsformidlingen må jo ses som et resultat af efterhånden mange debatter i dette folketing om, hvorvidt man skulle føre arbejdsformidlingssystemet tilbage til a-kasserne eller ej. Jeg vil godt sige i denne forbindelse, at overfladisk kunne det se ud, som om ministeren har fundet ret så rimelig en løsning på dette spørgsmål. Men der må til gengæld også være nogle ting, der under udvalgsarbejdet skal strammes betydelig stærkere op, for at vi er klar over, hvad det egentlig er, vi går ind i.

Jeg vil godt fastslå allerede nu, at det, der for os er vigtigt, er, at arbejdsformidlingen fortsat har ansvaret for formidlingen, at der ikke med dette forslag er tale om at indføre en parallelanvisning, men at der er tale om at delegerer nogle opgaver til arbejdsløshedskasserne, som gennemføres efter de samme retningslinjer, som det almindelige arbejdsformidlingssystem arbejder under. Her tænker jeg bl. a. på sådan noget som neutralitet.

En af de ting, som man må spørge om, er jo, efter hvilke kriterier man vil uddelegere arbejdsopgaver til a-kasserne. Det fremgår ikke klart af lovforslaget, og det mener jeg at vi må have strammet op. Det må være det mest naturlige, at vi på en eller anden måde finder frem til en formulering i betænkningen, der giver nogle klare retningslinjer for, hvad dette egentlig drejer sig om. Jeg tror alt i alt, at med de rigtige formuleringer knyttet til forslaget har vi mulighed for at finde en løsning, som bringer en ende på en årelang debat om arbejdsløshedskassers anvisning kontra det almindelige arbejdsformidlingssystem.

Som vi har drøftet det tidligere, er der ikke nogen tvivl om, at især i en arbejdsløs-

hedssituation er der blevet sat fokus på arbejdsformidlingens manglende muligheder for at løse problemerne. Man kan, som andre ordførere har været inde på, sige, at det er for så vidt ikke systemet i sig selv, der alene er årsag til vanskelighederne, det er arbejdsløshedens omfang, der bliver årsag til, at der bliver sat særlig stærk fokus på.

Hvad angår de øvrige ændringer, kan vi jo anskue dem ud fra forskellige synspunkter, og jeg vil nok anskue dem ud fra lidt andre synspunkter, end f. eks. fru Inge Fischer Møller gjorde. Jeg vil godt hæfte mig ved, at efter et af forslagene skal det nu for de langvarigt ledige i højere grad dokumenteres, at man har gjort noget for at få et job, for at man kan bibeholde retten til at oppebære dagpenge. Det opfatter jeg som værende i overensstemmelse med den betænkningssudtalelse, som blev udfærdiget i forbindelse med den seneste ændring af arbejdsløshedsforsikrings- og arbejdsformidlingsloven, da vi gennemførte 4 års reglen. Jeg synes, det er positivt, at det nu bliver indbygget i forslaget som generelt gældende for behandlingen af langvarigt ledige.

Men her må vi nok også have klaret i højere grad, hvordan tilsynet med arbejdsløshedskassernes inddragelse i dette arbejde egentlig vil komme til at finde sted. Ét er, at man omtaler det, som man gør det i lovforslaget, men det finder jeg ikke tilstrækkeligt. Der må være klare retningslinjer for tilsynet med arbejdsløshedskasserne, når de inddrages i dette projekt.

Jeg finder, at forslaget om »henvielse til samtale« er en god løsning, og jeg vil godt imødegå fru Inge Fischer Møller, der bruger udtrykket, at det ikke må udvikle sig til en vælge- og vrageregel. Det er en meget negativ karakteristik af reglen. Jeg må opfatte det sådan, at i en situation, hvor virksomhederne får flere emner sendt ud til samtale, da vil der være en større mulighed for at indgå et ansættelsesforhold, som er til glæde for begge parter. Det er ikke et spørgsmål om at vælge og vrage, men det er et spørgsmål om at finde personer, som passer til det job, som passer til den virksomhed, og omvendt, således at ansættelsen bliver til større succes for begge parter. Jeg har også en fornemmelse af, at en sådan regel vil kunne give virksomhederne en større tillid til arbejdsformidlingssystemet. Med den regel, vi har i dag,